

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 252/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti a.-o. S., s. r. o., T., zastúpenej advokátom JUDr. E. V., PhD., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 24 Cb 183/1995-460 z 26. mája 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti a.-o. S., s. r. o., o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júla 2009 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti a.-o. S., s. r. o., T. (ďalej len „sťažovateľka“) zastúpenej advokátom JUDr. E. V., PhD., Bratislava, ktorou namieta

porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 24 Cb 183/1995-460 z 26. mája 2009 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“).

Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva: „*V právnej veci navrhovateľov 1) C. & A., spol. s r. o., 2) Ing. I. A., 3) H. A., proti odporcovi Č. o. b., a. s., vedenej pred Krajským súdom v Bratislave ako súdom prvého stupňa pod sp. zn. 24 Cb 183/1995, uznesením zo dňa 26. 05. 2009, č. k. 24 Cb 183/1995-460 konajúci súd pripustil zmenu návrhu, a to tak, že predmet konania sa rozšíril o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam...*

V tom istom konaní bolo dňa 18. 06. 2009 sťažovateľovi doručené uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 05. 2009, č. k. 24 Cb 183/1995-458, ktorým súd pripustil, aby do konania, ako účastník konania na strane odporcu v 2. rade, vstúpil sťažovateľ. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie, pričom ku dňu podania tejto sťažnosti zatiaľ nebolo o odvolaní rozhodnuté.“

Sťažnosť sťažovateľky smeruje proti uzneseniu krajského súdu, pretože sa domnieva, že týmto uznesením bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu vrátane práva na spravodlivý proces garantované čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru a základné právo na zákonného sudcu garantované čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 listiny. Sťažovateľka v sťažnosti podrobne uvádza dôvody, pre ktoré k porušeniu už uvedených základných práv malo dôjsť, a cituje rozhodnutia ústavného súdu týkajúce sa tých článkov ústavy, listiny a dohovoru, ktoré mali byť napadnutým uznesením krajského súdu porušené.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo spoločnosti a.-o. S., s. r. o. podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a základné právo podľa čl. 48

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 05. 2009, č. k. 24 Cb 183/1995-460, porušené bolo.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26. 05. 2009, č. k. 24 Cb 183/1995-460 sa zrušuje a Krajskému súdu v Bratislave sa vec vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť spoločnosti a.-o. S. s. r. o. trovy konania do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (napr. II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06).

Sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Cb 183/1995.

Z príloh pripojených k sťažnosti vyplýva, že účastníkmi konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 24 Cb 183/1995 boli v čase podania sťažnosti navrhovateľa - spoločnosť C. & A., spol. s r. o., Ing. I. A., H. A. a odporca Č. o. b., a. s.

Krajský súd uznesením č. k. 24 Cb 183/1995-458 z 26. mája 2009 pripustil, aby sťažovateľka vstúpila do konania ako odporca v 2. rade. Ako sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala „...*odvolanie, pričom ku dňu podania sťažnosti zatiaľ nebolo o odvolaní rozhodnuté.*“ Keďže uznesenie, ktorým krajský súd rozhodol, aby sťažovateľka vstúpila do konania ako odporca v 2. rade, z dôvodu podaného odvolania sťažovateľkou nenadobudlo právoplatnosť, sťažovateľka zatiaľ účastníkom konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 24 Cb 183/1995 nie je.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľka musí v sťažnosti namietať porušenie svojich základných práv. V spojitosti s konaním pred všeobecným súdom je to možné len vtedy, ak je v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu účastníkom konania, v ktorom namieta porušenie svojich základných práv. Sťažovateľka účastníčkou konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktorým mali byť porušené jej základné práva v čase podania sťažnosti, nebola.

Keďže sťažovateľka nemala v predmetnom súdnom konaní procesné postavenie účastníka konania, nemohlo posudzovaným uznesením krajského súdu dôjsť k porušeniu jej základných práv alebo slobôd.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podal sťažovateľka, ktorá nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú

neoprávnenou osobou, a preto ju pri predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009